

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2013. január 24.*

„Tagállami kötelezettségszegés — A közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatások — Visszatéríttetési kötelezettség — A végrehajtás elmaradása — Elfogadhatatlansági kifogás — A Bíróság korábbi ítéletéhez fűződő res iudicata hatás”

A C-529/09. sz. ügyben,

az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2009. december 18-án

az **Európai Bizottság** (képviselek: L. Flynn és C. Urraca Caviedes, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Spanyol Királyság** (képviselek: N. Díaz Abad, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J.-J. Kasel (előadó) és M. Berger bírák,

főtanácsnok: V. Trstenjak,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. július 4-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: spanyol.

Ítéletet

- 1 Kereseti kérelmével az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság – mivel az arra megállapított határidőn belül az Industrias Domésticas, SA (a továbbiakban: az Indosa) tekintetében nem tette meg a Spanyolország által a Magefesa-csoport vállalkozásai és jogutódjai javára nyújtott támogatásról szóló, 1998. október 14-i 1999/509/EK bizottsági határozatnak (HL 1999. L 198., 15. o.) való megfeleléshez szükséges intézkedéseket – nem teljesítette az EUMSZ 288. cikk negyedik bekezdéséből és az említett határozat 2. és 3. cikkéből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

- 2 Az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) (13) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„mivel a közös piaccal össze nem egyeztethető jogellenes támogatás esetében helyre kell állítani a hatékony versenyt; mivel ebből a célból szükség van arra, hogy a támogatást, beleértve a kamatokat, késedelem nélkül visszatérítsék; mivel indokolt, hogy a visszatérítésre a nemzeti jog eljárásai szerint kerüljön sor; mivel azoknak az eljárásoknak az alkalmazása nem akadályozhatja a hatékony verseny helyreállítását azáltal, hogy megghiúsítja a bizottsági határozat közvetlen és hatékony végrehajtását; mivel ennek az eredménynek az eléréséhez a tagállamoknak meg kell hozniuk minden olyan intézkedést, amely biztosítja a Bizottság határozatának hatékonyságát”.

- 3 Az említett rendeletnek „A támogatás visszatérítése” című 14. cikke így rendelkezik:

„(1) Amennyiben a jogellenes támogatások esetén elutasító határozat születik, a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettől történő visszavételére [...]. A Bizottság nem követeli meg a támogatás visszatérítését, amennyiben az ellentétes a közösségi jog valamelyik általános elvével.

(2) A visszatérítési határozat szerint visszatérítésre kerülő támogatás magában foglalja a Bizottság által megfelelő kamatlábbal meghatározott kamatot. A kamat attól a naptól esedékes, amikor a jogellenes támogatást a kedvezményezett rendelkezésére bocsátották, addig a napig, amíg visszafizetésre nem került.

(3) Az [Európai Unió] Bíróságának [az EUMSZ 278. cikk] értelmében hozott határozatának sérelme nélkül, a visszatérítést késedelem nélkül és az érintett tagállam nemzeti joga szerinti eljárás keretében kell végrehajtani, feltéve, hogy e rendelkezések lehetővé teszik a Bizottság határozatának azonnali és hatékony végrehajtását. Ebből a célból és a nemzeti bíróságok előtt zajló eljárás esetén – a közösségi jog sérelme nélkül – az érintett tagállamok meghozzák a jogrendszerük szerint rendelkezésre álló szükséges intézkedéseket, beleértve az átmeneti intézkedéseket is.”

- 4 Ugyanezen rendelet 23. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Amennyiben az érintett tagállam nem tartja be a feltételt megállapító vagy elutasító határozatokat, különösen a 14. cikkben említett esetekben, a Bizottság az ügyet közvetlenül a [...] Bíróság elé utalhatja [az EUMSZ 108. cikk] (2) bekezdésének megfelelően.”

A jogvita előzményei

Ténybeli háttér

- 5 A Magefesa egy háztartási cikket gyártó, spanyol ipari nagyvállalatokból álló csoport.
- 6 A Magefesa-csoport tagjai közé – többek között – négy vállalat tartozik, nevezetesen a baszkföldi székhelyű Indosa, a kantábriai székhelyű Cubertera del Norte SA (a továbbiakban: Cunosa) és Manufacturas Gur SA (a továbbiakban: GURSA), valamint az andalúziai székhelyű Manufacturas Inoxidables Gibraltar SA (a továbbiakban: MIGSA).
- 7 Miután a Magefesa-csoport 1983-tól kezdve komoly pénzügyi nehézségekkel küszködött, a csoportot érintően olyan intézkedési tervet dolgoztak ki, amely többek között létszámleépítéseket, valamint a spanyol központi kormányzat, illetve a Baszkföldi, a Kantábriai és az Andalúziai Autonóm Közösség – ahol a csoport különböző üzemei találhatók – regionális kormányzatai által nyújtott támogatásokat tartalmazott.
- 8 E támogatások odaítélése érdekében az érintett autonóm közösségekben kezelőtársaságokat hoztak létre, nevezetesen Baszkföldön a Fiducias de la cocina y derivados SA-t (a továbbiakban: Ficodesa), Kantábriában a Gestión de Magefesa en Cantabria SA-t, Andalúziában pedig a Manufacturas Damma SA-t.
- 9 Ennek ellenére, mivel a helyzet tovább romlott, a Cunosa 1994 elején beszüntette a tevékenységét, és 1994. április 13-án csődöt jelentett, a MIGSA pedig 1993-ban szüntette be a tevékenységét és 1999. május 17-én jelentett csődöt. Ami a GURSA-t illeti, ő 1994-től kezdve hagyott fel tevékenységével, és ezt követően jelentett fizetéseképtelenséget.
- 10 Ami az Indosát illeti, őt a munkavállalói által ez iránt benyújtott kérelmet követően egy 1994. július 19-i bírósági határozatban 1986. február 24-étől kezdődő, visszaható hatállyal fizetéseképtelennek minősítették. Az Indosa részére azonban egy újabb bírósági határozattal engedélyezték, hogy folytathassa tevékenységét, annak érdekében, hogy a cég 478 munkavállalójának állása ne kerüljön veszélybe.
- 11 Ami a kezelőtársaságokat illeti, a Ficodesát 1995. január 19-én csődeljárás alá vonták, a Manufacturas Damma SA, valamint a Gestión de Magefesa en Cantabria SA pedig beszüntette tevékenységét.

A Bizottság határozatai

- 12 A Magefesa-csoporttal szemben az állami támogatásokat illetően két eljárást indítottak.
- 13 1989. december 20-án a Bizottság elfogadta a spanyol kormány és egyes spanyol autonóm közösségek kormányai által a MAGEFESA-nak, rozsdamentes acél háztartási termékek és kisméretű háztartási gépek gyártójának nyújtott támogatásokról szóló 91/1/EGK határozatot (HL 1991. L 5., 18. o.), amelyben jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősítette a spanyol kormány és egyes spanyol autonóm közösségek kormányai által a Magefesa-csoport vállalatai részére – hitelgaranciák, a piaciaktól eltérő feltételek szerinti hitel, vissza nem térítendő támogatások, valamint kamatjótételek formájában – juttatott támogatásokat.
- 14 A Baszkföldi Autonóm Közösség által adott támogatások, amelyeket a 91/1 határozat alapján jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősítettek, a következőképpen oszlanak meg:
 - 300 millió ESP összegű, közvetlenül az Indosa részére nyújtott hitelgarancia;

- 672 millió ESP összegű, a Ficodesa részére nyújtott hitelgarancia; és
 - 9 millió ESP összegű kamatjóváírás.
- 15 Ugyanezzel a határozattal a spanyol hatóságokat felszólították többek között arra, hogy vonják vissza a hitelgaranciákat, a csökkentett kamatlábú hiteleket alakítsák át normál hitelekké, és fiztessék vissza a vissza nem térítendő támogatásokat.
- 16 1997-ben a Bizottsághoz újabb panaszok érkeztek a 91/1 határozat által a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősített támogatások visszatérítésének elmulasztása, valamint az említett vállalatok pénzügyi és adókötelezettségeinek be nem tartása folytán a Magefesa-csoportnak juttatott előnyök tárgyában. Ezt követően a Bizottság úgy döntött, hogy megindítja az EK 93. cikk (2) bekezdésében (később az EK 88. cikk (2) bekezdésében, jelenleg az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében) foglalt eljárást az e vállalatoknak, illetve az 1989-et követően e vállalatok jogutódainak juttatott támogatások tekintetében, és 1998. október 14-én elfogadta az 1999/509 határozatot. E határozatról a spanyol kormányt 1998. október 29-én értesítették.
- 17 Az említett határozattal a Bizottság jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősítette a spanyol kormányzatok által többek között az Indosa részére – mind annak csődeljárás alá vonása napjáig, mind ezen időponttól kezdve 1997 májusáig a társasági adók és járulékok befizetésének folyamatos elmulasztása formájában – juttatott támogatásokat.
- 18 Ugyanezen határozat 2. cikkében a Bizottság felszólította a Spanyol Királyságot, hogy tegye meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy e támogatásokat a kedvezményezettek visszatérítsék, méghozzá úgy, hogy a visszatérítendő összegek foglalják magukban az említett támogatások odaítélésétől kezdve azok tényleges visszatérítésének időpontjáig járó kamatokat is.
- 19 Az 1999/509 határozat 3. cikke értelmében a Spanyol Királyság a határozat kézbesítésétől számított két hónapon belül köteles tájékoztatni a Bizottságot az annak alapján elfogadott intézkedésekről.
- 20 A Bíróság Hivatalához 1998. december 28-án érkezett kereseti kérelmével a Spanyol Királyság az EK 173. cikk (később, módosítást követően EK 230. cikk, jelenleg EUMSZ 263. cikk) alapján kérte az 1999/509 határozat megsemmisítését.
- 21 A C-480/98. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2000. október 12-én hozott ítéletében (EBHT 2000., I-8717. o.) a Bíróság a következőképpen rendelkezett:
- „1) A Bíróság az [1999/509] határozatot megsemmisíti abban a részében, amelyben az a visszatérítendő támogatások összegei tekintetében előírja az Indosa és a Cunosa vállalatok csődbejelentését követően a csődbejelentéseket megelőzően jogellenesen kapott támogatásokra esedékes kamatok beszedését.
 - 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
 - 3) A Spanyol Királyság, a saját költségein felül, viseli az Európai Közösségek Bizottsága költségeinek háromnegyedét.”
- 22 1999. december 22-én a Bizottság az EK 88. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet indított a Spanyol Királysággal szemben, amelynek tárgya annak megállapítása volt, hogy ez utóbbi nem fogadta el az előírt határidőn belül a 91/1 és az 1999/509 határozatnak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

23 A C-499/99. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2002. július 2-án hozott ítéletében (EBHT 2002., I-6031. o.) a Bíróság a következőképpen rendelkezett:

„1) A Spanyol Királyság – mivel egyrészt nem fogadta el a [91/1] határozatnak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket, amely jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősítette az [Indosa], a [GURSA], a [MIGSA] és a [Cunosa] részére juttatott támogatásokat, és az [1999/509] határozatnak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket, amely jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősítette a GURSA, a MIGSA és a Cunosa részére juttatott támogatásokat, másrészt pedig nem tájékoztatta a Bizottságot az előírt határidőn belül az 1999/509 határozat végrehajtása érdekében tett intézkedésekről, amely jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősítette az Indosa részére juttatott támogatásokat – nem teljesítette az EK 249. cikk negyedik bekezdéséből, valamint az említett határozatok 2. és 3. cikkéből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság az Európai Közösségek Bizottságának keresetét ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Bíróság a Spanyol Királyságot kötelezi a költségek viselésére.”

24 Miként az az említett ítélet indokolásából kiderül, a Bíróság arra a körülményre támaszkodva utasította el a Bizottság keresetének azon részét, amely annak megállapítását kérte, hogy a Spanyol Királyság nem fogadta el az 1999/509 határozatnak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket, hogy az Indosa felszámolásáról a 2000. július 4-én megtartott hitelezői gyűlésen döntöttek.

A jelen kereset benyújtásáig folytatott vita

25 A fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítéletet követően a Bizottság és a Spanyol Királyság terjedelmes levelezést folytatott a 91/1 és az 1999/509 határozatban említett támogatások visszatérítése, valamint az említett ítélet végrehajtása tárgyában.

26 A Bíróság elé terjesztett iratokból az derül ki, hogy ugyan az Indosa 1994. április 19-én csődöt jelentett, ennek ellenére tovább folytatta tevékenységét.

27 A Bizottság 2004. március 25-i és 2004. július 27-i, valamint 2005. január 31-i tájékoztatáskéréseire adott válaszként a spanyol hatóságok többek között a 2005. március 31-i levelükben közölték, hogy az Indosa egyezségének jóváhagyására 2004. szeptember 29-én került sor; hogy e jóváhagyást megtámadták, anélkül hogy ennek felfüggesztő hatálya lett volna, és hogy ennél fogva az Indosa aktíváinak értékesítési eljárása megkezdődhetett.

28 2005. július 5-i és 2005. december 16-i leveleiben a Bizottság megjegyezte, hogy közel három évvel a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítélet kihirdetése után az Indosa még mindig folytatja tevékenységét, az aktíváinak értékesítésére szolgáló eljárást még mindig nem kezdték meg, és a jogellenes támogatást nem térítették vele vissza. Ezenkívül a Bizottság sürgette az Indosa tevékenységének beszüntetését, és azt, hogy aktíváinak értékesítése legkésőbb 2006. január 25-éig történjen meg.

29 Még ugyanezen évben, 2006 során a Bizottság megállapította, hogy a 91/1 és az 1999/509 határozat végrehajtása a GURSA, a MIGSA és a Cunosa tekintetében megtörtént, mivel e társaságok beszüntették tevékenységüket, és aktíváikat piaci áron értékesítették. Ami viszont az Indosát illeti, annak tárgyában tovább folyt a levelezés a Bizottság és a spanyol hatóságok között.

30 2006. május 30-i levelével a Spanyol Királyság tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy az Indosa egyezsége 2006. május 2-án jogerőre emelkedett.

- 31 A Bizottság ugyanakkor egymást követő – többek között a 2006. október 18-i, 2007. január 27-i és 2008. szeptember 26-i – leveleiben azt állította, hogy az Indosa valójában nem szüntette be tevékenységét, és aktívait nem értékesítették. A Spanyol Királyság által szolgáltatott adatok ugyanis azt bizonyították, hogy az Indosa a 100%-os tulajdonában álló leányvállalata, nevezetesen a Compañía de Menaje Doméstico SL (a továbbiakban: CMD) útján, amelyet még az Indosa felszámolója hozott létre termelési üzletágának értékesítése érdekében, és amelytől ez utóbbi valamennyi aktíváját, illetve teljes személyi állományát átvette, tovább folytatta tevékenységét. Mivel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Indosát nem nyílt és átlátható eljárás keretében értékesítették, azt a következtetést vonta le, hogy a CMD továbbra is szubvencionált tevékenységet folytat, és ennek következtében a kérdéses támogatásoknak a CMD részéről történő visszatérítésére van szükség.
- 32 A Spanyol Királyság számos levelet küldött válaszként, amelyek között szerepelt a 2008. október 8-i, a 2008. november 13-i, valamint a 2009. július 24-i és a 2009. augusztus 25-i levél is, amelyekből kiderül, hogy a CMD 2008. június 30-án csődöt jelentett, és felszámolói valamennyi munkavállaló munkaszerződésének megszüntetését kezdeményezték, amit az illetékes nemzeti bíróság jóváhagyott.
- 33 2009. augusztus 18-i, 2009. szeptember 7-i és 2009. szeptember 21-i levelében a Bizottság kérte, hogy közöljék vele a CMD tevékenysége beszüntetésének pontos időpontját feltüntető részletes menetrendet, valamint bővebb információkat aktíváinak átruházásáról, ideértve annak bizonyítékának csatolását is, hogy ezen átruházásra piaci feltételek mellett került sor. A Bizottság ezenfelül kérte a Spanyol Királyságtól, hogy szolgáltatson annak igazolására alkalmas bizonyítékokat, hogy az összeegyeztethetetlennek minősített támogatásokat a CMD passzíváihoz írták, a csődtömeg részét képező tartozásként.
- 34 2009. szeptember 21-i, 2009. október 13-i és 2009. október 21-i leveleiben a Spanyol Királyság lényegében – anélkül, hogy a Bizottságnak megküldte volna az általa kért részletes menetrendet – azt a választ adta, hogy a CMD 2009. július 30-án beszüntette a tevékenységét.
- 35 2009. szeptember 3-án a CMD volt munkavállalói – dolgozói részvétellel – korlátozott felelősségű társaságot alapítottak Euskomenaje 1870 SLL (a továbbiakban: Euskomenaje) néven, amelynek fő tevékenysége konyhai eszközök és háztartási kisgépek gyártása és értékesítése volt. A Spanyol Királyság szerint az Euskomenaje részére a CMD csődeljárása során ipari létesítményeinek fenntartása és a vagyont csökkentő fix költségek átvállalása céljából engedélyeztek „ideiglenes tevékenységet”.
- 36 Az említett társaság megalapítását követően a CMD vagyonfelügyelői engedélyezték ez utóbbi aktíváinak az Euskomenaje javára történő ideiglenes átengedését, a CMD felszámolási eljárásának lezárultáig.
- 37 A Bizottság mindezekre a következőképpen reagált.
- 38 Egyrészt benyújtotta a jelen keresetet, amely annak megállapítására irányul, hogy a Spanyol Királyság az Indosa tekintetében elmulasztotta az 1999/509 határozat végrehajtását.
- 39 Másrészt a Bizottság megindította a Spanyol Királysággal szemben az EK 228. cikk (jelenleg EUMSZ 260. cikk) szerinti eljárást, 2009. november 23-án megküldve részére azt a felszólító levelet, amelyben azt róta fel e tagállamnak, hogy nem hajtotta végre a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítéletet, annak a 91/1 határozatra és az Indosára vonatkozó részében.

A jelen ügyben a Bíróság előtti keresetindítást követő fejlemények

- 40 A C-610/10. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2012. december 11-én hozott ítélet meghozatalára a Bíróságnak az uniós jog valamely tagállam általi megsértését megállapító, előző pontban említett ítélete végrehajtásának elmulasztása miatt indult eljárás alapján került sor.

- 41 Ez utóbbi ítéletből kiderül, hogy 2010. január 26-án a Spanyol Királyság arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy az Indosa és a CMD felszámolás alatt áll, és beszüntette a tevékenységét.
- 42 2010. június 2-i és 2010. június 9-i leveleivel a Spanyol Királyság többek között közölte, hogy a Baszkföldi Autonóm Község nem szerepel a CMD hitelezői között a 91/1 határozattal jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősített támogatások tekintetében, azonban részt fog venni e társaság csődeljárásában, kérelmezve azt, hogy vegyék fel a hitelezői követelések jegyzékébe az említett támogatásokra vonatkozó követelést.
- 43 2010. július 7-i levelében a Spanyol Királyság közölte a Bizottsággal a CMD felszámolási tervét és az illetékes nemzeti bíróság e tervet jóváhagyó, 2010. június 22-i végzését. E terv előírja, hogy amennyiben az annak közzétételétől számított tizenöt napon belül nem érkezik kedvezőbb vételi ajánlat, a CMD aktíváinak egészét hitelezőinek – nevezetesen a CMD munkavállalóinak – kell eladni hitelezői követeléseik részleges kielégítéseként. Ugyanakkor e tervből az derül ki, hogy a szóban forgó jogellenes támogatások nem szerepelnek az elismert követelések között.
- 44 2010. december 3-án a Baszkföldi Autonóm Község kérelmet terjesztett elő aziránt, hogy a CMD csődeljárása keretében vegyék fel a hitelezői követelések jegyzékébe az Indosa részére juttatott és a 91/1 határozattal jogellenesnek minősített támogatások visszatérítésére vonatkozó követelést. Mivel az e címen bejelentett követelés nagyjából 16,5 millió euró volt, vagyis annak összege egyértelműen alacsonyabb volt az érintett támogatások teljes összegénél, ezen autonóm község több alkalommal módosította e nyilatkozatot, míg végül a szóban forgó hitelezői követelés összege, a legutolsó, 2011. december 7-i nyilatkozata szerint 22 683 745 euró lett, amely összeg megfelel a szóban forgó követelés Bizottság által becsült összegének.
- 45 2011. január 12-i végzésével a Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao (Spanyolország) elrendelte a CMD tevékenységének beszüntetését és létesítményeinek bezárását.
- 46 2011. március 3-án a Baszkföldi Autonóm Község kérelmet terjesztett elő az említett bíróságnál az iránt, hogy rendeljék el az Euskomenaje által a CMD létesítményeiben folytatott tevékenység beszüntetését.
- 47 2011. március 10-én az említett autonóm község fellebbezést nyújtott be a CMD felszámolási tervét jóváhagyó és a jelen ítélet 43. pontjában említett 2010. június 22-i végzés ellen.
- 48 2012. január 16-i végzésével az Audiencia Provincial de Bizkaia (Spanyolország) hatályon kívül helyezte az említett végzést, és elrendelte a CMD aktíváinak versenyfeltételek szerinti, átlátható, harmadik személyek számára is hozzáférhető értékesítését.
- 49 2012. április 4-i végzésével a Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao a Baszkföldi Autonóm Község 22 683 745 euró összegű hitelezői követelését felvette a CMD tartozásai közé.

A keresetről

- 50 A Spanyol Királyság a Bíróság Hivatalához 2010. március 4-én benyújtott külön beadványában a Bíróság eljárási szabályzatának említett időpontban hatályos változata 91. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt a Bizottság keresetével szemben. A Bíróság 2010. augusztus 31-én úgy határozott, hogy e kifogást az ügy érdemével együtt vizsgálja, és arról az ügy érdemével együtt dönt.

Az elfogadhatatlansági kifogásról

A felek érvei

- 51 A Spanyol Királyság a jelen kereset elfogadhatatlanságára hivatkozik, azzal az indokkal, hogy az sérti a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2002. július 2-án hozott ítélethez fűződő *res iudicata* (ítélt dolog) elvét.
- 52 E tekintetben szerinte a Bíróság ítélkezési gyakorlata által az ítélt dolog kifogásának elfogadhatóságához megkövetelt három feltétel, nevezetesen a felek azonossága, a kereset tárgyának és a jogalapnak az azonossága, a jelen esetben teljesül. Ugyanis a keresetben szereplő felek azonosak, nevezetesen a Bizottság és a Spanyol Királyság, annak tárgya mindkét ügyben azonos, hiszen mindkettőben az 1999/509 határozatról van szó, és a jogalap is azonos, mivel az említett Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló kereset az EK 88. cikk (2) bekezdésén alapult, amely rendelkezés jelenlegi megfelelője az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése.
- 53 Lévéen, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2002. július 2-án hozott ítéletben a Bíróság azt állapította meg, hogy a Spanyol Királyság eleget tett az említett határozatból eredő kötelezettségeinek, a jelen keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani, hiszen az olyan kérdésre vonatkozik, amelyről a Bíróság már határozott. Az említett ítélet 43. pontjában ugyanis a Bíróság mindössze azt állapította meg, hogy az Indosa tekintetében e tagállam megsértette a Bizottság tájékoztatására vonatkozó kötelezettségét azon intézkedések tekintetében, amelyeket már megtett, és amelyek az e vállalatnak juttatott támogatások visszatérítésére szolgáltak. Ugyanezen ítélet 40., 44. és 46. pontjából szerinte az következik, hogy a Bizottság által indított keresetet viszont elutasították abban a részében, amelyben az azt róta fel a Spanyol Királyságnak, hogy nem tette meg az Indosa részére juttatott támogatások visszatérítéséhez szükséges intézkedéseket, méghozzá a fent említett ítélet 33. és 35. pontja szerint azért, mert a hitelezői gyűlés úgy döntött, hogy ez utóbbi vállalatot felszámolja.
- 54 A Spanyol Királyság hozzáteszi, hogy ami a Bizottságnak az 1999/509 határozat végrehajtása érdekében az általa előírt határidőn belül megtett intézkedésekről való tájékoztatására vonatkozó kötelezettséget illeti, a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2002. július 2-án hozott ítélet 42. pontjából szerinte az következik, hogy e határozat 3. cikke értelmében e határidő 1998. december 29-én járt le, és így e kötelezettségnek most már nem lehet eleget tenni.
- 55 A Bizottság a Spanyol Királyság által emelt elfogadhatatlansági kifogás elutasítását kéri.
- 56 A Bizottság e tekintetben előadja, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásokban az ítélt dolog joghatásai kizárólag azokhoz a ténybeli és jogi kérdésekhez kapcsolódnak, amelyeket a szóban forgó bírósági határozat ténylegesen vagy szükségszerűen eldöntött (lásd többek között a C-462/05. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 2008. június 12-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-4183. o.] 23. pontját és a C-526/08. sz., Bizottság kontra Luxemburg ügyben 2010. június 29-én hozott ítéletének [EBHT 2010., I-6180. o.] 27. pontját).
- 57 Konkrétabban, ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben az ügy körülményeiben változás következik be, a Bizottság feladata eldönteni, hogy e változás azon premisszáik alapvető megváltozását képezi-e, amelyek alapján a Bíróság a korábbi ítéletét meghozta, és ha úgy véli, hogy igen, akkor újból keresetet indíthat.
- 58 Márpedig a jelen esetben éppen ez a helyzet.

- 59 Ugyanis a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2002. július 2-án hozott ítéletének 33. pontjában a Bíróság arra a premisszára támaszkodott, miszerint „2000. július 4-én hitelezői gyűlés megtartására került sor annak eldöntése érdekében, hogy az Indosa folytatja-e a tevékenységét vagy pedig beszünteti azt, és az a megegyezés született, hogy a vállalatot négy hónapon belül felszámolják”.
- 60 Ezt követően időközben kiderült, hogy az említett hitelezői gyűlésen hozott döntéssel szemben az Indosát nem számolták fel, sőt, tevékenységét tovább folytatták, eleinte maga az Indosa, később pedig leányvállalata, a CMD révén.
- 61 Ennélfogva azok az alapvető ténybeli premisszák, amelyeken a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2002. július 2-án hozott ítélet alapult, nem kerültek ellenőrzésre. Az előző pontban említett tények ugyanis olyan új elemeket képeznek, amelyeket ezen ítéletben nem bíráltak el, és így a jelen per tárgya eltér az említett ítélet alapjául szolgáló per tárgytól.
- 62 Egyébként a Bizottság nem indíthatott volna a Bíróság előtt keresetet a Spanyol Királysággal szemben az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján, hiszen akkoriban a Bíróság még nem állapította meg az Indosa részére kifizetett jogellenes támogatásoknak az 1999/509 határozat által előírt módon történő visszatéríttetésére vonatkozó kötelezettség e tagállam általi megszegését.
- 63 A Bizottság hozzáteszi, hogy amennyiben a Bíróság helyt ad az elfogadhatatlansági kifogásnak, megfosztja őt azoktól az eszközöktől, amelyeket az EUM-Szerződés biztosít számára ahhoz, hogy végre tudja hajtani a tagállamokkal a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősített támogatások által okozott versenytorzulások orvoslása érdekében hozott határozatokat. A Spanyol Királyság által szorgalmazott felvetés ezáltal megfosztaná az állami támogatások ellenőrzésére vonatkozó szabályozást, akárcsak a jelen eset tárgyát képező támogatások jogellenességét megállapító határozatot, mindennemű hatékony érvényesüléstől.
- A Bíróság álláspontja
- 64 Elsőként emlékeztetni kell arra, hogy a *res iudicata* elve mind az uniós, mind pedig a nemzeti jogrendben milyen jelentős szerepet tölt be (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Luxemburg ügyben hozott ítélet 26. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 65 Amint azt a Bíróság korábban már kimondta, ez az elv a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásokban is alkalmazható (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Luxemburg ügyben hozott ítélet 27. pontját).
- 66 A Bíróság megszilárdult ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy az ítélt dolog joghatásai kizárólag azokhoz a ténybeli és jogi kérdésekhez kapcsolódnak, amelyeket a szóban forgó bírósági határozat ténylegesen vagy szükségszerűen eldöntött (a fent hivatkozott Bizottság kontra Luxemburg ügyben hozott ítélet 27. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 Annak megállapításához, hogy a Bizottság a jelen kereset benyújtásával megsértette-e a *res iudicata* elvét, azt kell megvizsgálni, hogy figyelemmel az érintett két eljárás ténybeli és jogi hátterére, lényegében fennáll-e a jelen eljárás és a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2002. július 2-án hozott ítéletet megelőző eljárás között a ténybeli és jogi azonosság (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Luxemburg ügyben hozott ítélet 28. pontját).
- 68 Konkrétabban itt annak értékeléséről van szó, hogy a jelen per tárgya megegyezik-e annak a pernek a tárgyával, amelyben az említett Bizottság kontra Spanyolország ítélet született (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Portugália ügyben hozott ítélet 27. pontját).

- 69 Másodszor, hangsúlyozni kell, hogy az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének második albekezdése szerint rendelkezésre álló jogorvoslat csupán a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset egyik változatát képezi, amelyet kifejezetten az állami támogatások által a belső piaci verseny tekintetében okozott sajátos problémákhoz igazítottak (lásd a C-378/98. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2001. július 3-án hozott ítélet [EBHT 2001, I-5107. o.] 24. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 70 Az EUMSZ 258. cikk alapján indult eljárások keretében a Bíróság visszatérő jelleggel már többször kimondta, hogy a kötelezettségszegés megtörténtét a tagállamnak az indokolással ellátott véleményben megállapított határidő lejártakor fennálló helyzete alapján kell megítélni, és a később bekövetkezett változásokat nem lehet figyelembe venni (lásd többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítélet 25. pontját).
- 71 Ugyancsak a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik az, hogy az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján benyújtott kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset elbírálása szempontjából releváns időpont – amiatt, hogy e rendelkezés az EUMSZ 258. cikktől eltérően nem rendelkezik pert megelőző szakaszzal, következésképpen pedig a Bizottság nem bocsát ki indokolással ellátott véleményt, amelyben határidőt tűz ki az érintett tagállamnak arra, hogy az uniós jognak megfelelően – főszabály szerint az az időpont, amelyet abban a bizottsági határozatban határoztak meg, amelynek a végrehajtása elmulasztását kifogásolják (lásd többek között a C-331/09. sz., Bizottság kontra Lengyelország ügyben 2011. április 14-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-2933. o.] 50. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, a C-354/10. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2012. március 1-jén hozott ítélet 61. pontját és a C-485/10. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2012. június 28-án hozott ítélet 31. pontját).
- 72 Ami a jelen esetben adott határidőt illeti, az 1999/509 határozat 3. cikke a határozat kézbesítésétől számítva két hónapos határidőt adott a Spanyol Királyságnak arra, hogy tájékoztassa a Bizottságot az e határozatnak való megfelelés érdekében elfogadott intézkedésről.
- 73 Mivel az említett határozatot 1998. október 29-én kézbesítették a Spanyol Királyságnak, ezért az annak 3. cikkében említett két hónapos határidő 1998. december 29-én járt le.
- 74 Ugyanakkor a jelen esetben meg kell állapítani, miként azt a jelen ítélet 28. pontjában már megtettük, hogy az ügy tárgyát képező támogatások visszatéríttetése tárgyában a felek között folyó hosszadalmas vita során a Bizottság a 2005. december 16-i levelében újabb – 2006. január 25-én lejáró – határidőt állapított meg arra, hogy az említett tagállam eleget tegyen az 1999/509 határozatból eredő kötelezettségeinek.
- 75 Így tehát azt kell megállapítani, hogy az említett határozat 3. cikkében meghatározott határidő helyébe a 2005. december 16-i levélben szereplő határidő lépett, és így a Bizottság által a jelen ügyben felrótt kötelezettségszegés értékelése szempontjából ez utóbbi határidő a releváns (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítélet 28. pontját, a fent hivatkozott Bizottság kontra Lengyelország ügyben hozott ítélet 50. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Görögország ügyben hozott ítélet 31. pontját).
- 76 Ebből következik, hogy a jelen eljárásban felrótt kötelezettségszegés értékelése szempontjából a Bíróságnak azt a ténybeli és jogi helyzetet kell vizsgálnia, amely 2006. január 25-én állt fenn, és így a jelen ügyben releváns időpont jóval későbbi, mint a Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2002. július 2-án hozott ítélet kelte.
- 77 E körülményekre tekintettel, nem állítható, hogy a jelen peres eljárásnak és az említett Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítéletet megelőző peres eljárásnak azonos a tárgya.

- 78 Márpedig, miként arra a jelen ítélet 67. és 68. pontjában emlékeztettünk, az említett két eljárás tárgyának azonossága, olyan értelemben véve, hogy azok azonos ténybeli és jogi helyzeten alapulnak, az egyik szükséges feltételét képezi annak, hogy a jelen ügy tekintetében elismerhető legyen az első bírósági határozathoz fűződő *res iudicata* hatás.
- 79 Következésképpen a Spanyol Királyság által felvetett és a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2002. július 2-án hozott ítélethez fűződő *res iudicata* hatásra alapított elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

- 80 A Bizottság azt rója fel a Spanyol Királyságnak, hogy az nem tette meg az 1999/509 határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket az Indosának juttatott jogellenes támogatások visszatéríttetését illetően.
- 81 Ugyanis, bár az említett vállalat 1994-ben csődöt jelentett, e támogatásokat vele nem térítették vissza, és azokat nem is vették fel az e vállalat csődtömegének részét képező tartozások közé.
- 82 Ráadásul az Indosa tevékenységét – annak csődbejelentése ellenére –tovább folytatták, eleinte maga az Indosa révén, később pedig annak 100%-os tulajdonában álló leányvállalata, a CMD révén. Ezenfelül az Indosa aktíváinak a CMD-re való átruházása nem átlátható módon és nem versenyfeltételek szerint történt.
- 83 Ami a CMD-t illeti, amely társaság később maga is csődöt jelentett, a Bizottság úgy véli, hogy a spanyol hatóságok nem térítették vissza a szóban forgó jogellenes támogatásokat e vállalattal, és az e támogatások visszatérítésével kapcsolatos tartozást sem vették fel a hitelezői követelések jegyzékébe ez utóbbi csőd eljárása keretében.
- 84 Ezenkívül a CMD tevékenységének beszüntetését követően a jogellenes támogatásokból származó versenyelőny továbbra is az Euskomenaje profitját gazdagította, amely vállalatot a CMD korábbi munkavállalói hoztak létre annak érdekében, hogy az utóbbi által addig végzett tevékenységet folytatni tudják. Mindezek alapján megállapítható, hogy ez a művelet szintén arra szolgált, hogy megkerüljék a jogellenes támogatásokban részesült társaság felszámolásához kapcsolódó kötelezettségeket, mivel a CMD aktíváinak az Euskomenajéra való átruházása meghirdetés és mindenféle ellentételezés nélkül történt.
- 85 A Spanyol Királyság ezzel szemben úgy véli, hogy ő minden tőle telhető intézkedést megtett az 1999/509 határozat végrehajtásának biztosítása érdekében.
- 86 E tekintetben e tagállam lényegében arra hivatkozik, hogy először is, a szóban forgó jogellenes támogatások visszatérítésével kapcsolatos követelésnek a hitelezői követelések jegyzékébe való felvételét illetően, a CMD csőd eljárása keretében, a Baszkföldi Autonóm Község számos lépést tett e célból.
- 87 Másodszor, ami a szubvencionált tevékenység beszüntetését illeti, a Spanyol Királyság elismeri, hogy azt a CMD létesítményeiben az Euskomenaje révén tovább folytatták. E tagállam azonban úgy véli, hogy ő megtett minden szükséges lépést annak érdekében, hogy véget vessen e tevékenység folytatásának.
- 88 Harmadszor, ami a CMD aktíváinak értékesítését illeti, a Spanyol Királyság – a C-496/09. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2011. november 17-én hozott ítéletre (EBHT 2011., I-11483. o.) hivatkozva – úgy véli, hogy a jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősített támogatás visszatéríttetésére vonatkozó kötelezettség végrehajtásához elegendő, ha a kérdéses

támogatás visszatérítésével kapcsolatos követelést felveszik a hitelezői követelések jegyzékébe, hiszen e támogatás kedvezményezettje aktíváinak piaci áron való értékesítése ilyenkor már nem követelhető meg.

- 89 Végül a Spanyol Királyság arra hivatkozik, hogy az állam mint hitelező nem tudja felgyorsítani a CMD felszámolását, hiszen az bírósági felügyelet mellett, az alkalmazandó nemzeti jogszabályokban meghatározott eljárás szerint történik. Az említett felszámolási eljárás során tapasztalható késedelem számos – a Spanyol Királyság szándékától független – nehézséggel magyarázható. A juttatott támogatások visszatéríttetésének elmaradása pedig annak a körülménynek tudható be, hogy a szóban forgó vállalatok csődhelyzetben vannak.

A Bíróság álláspontja

- 90 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy – miként azt a Bíróság már többször kimondta – a jogellenes támogatás visszatéríttetés útján történő megszüntetése a jogellenesség megállapításának logikus következménye (lásd többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Lengyelország ügyben hozott ítélet 54. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 91 Következésképpen az a tagállam, amely jogellenes támogatások visszatéríttetésére kötelező határozat címzettje, az EUMSZ 288. cikk értelmében köteles minden intézkedést megtenni, hogy biztosítsa e határozat végrehajtását. E tagállamnak az esedékes összegek tényleges visszatérítését kell elérnie, a jogellenes támogatással okozott versenyelőny miatti versenytorzulás megszüntetése érdekében (lásd többek a fent hivatkozott Bizottság kontra Lengyelország ügyben hozott ítélet 55. és 56. pontját).
- 92 A 659/1999 rendelet 14. cikkének (3) bekezdésével összhangban a bizottsági határozat által jogellenesnek és összeegyeztethetetlennek minősített támogatás visszatéríttetését, amint az a rendelet (13) preambulumbekkezdéséből is következik, késedelem nélkül és az érintett tagállam nemzeti joga szerinti eljárásoknak megfelelően kell végrehajtani, feltéve hogy ez utóbbiak lehetővé teszik az említett határozat késedelem nélküli és hatékony végrehajtását, amely feltétel megfelelően tükrözi a Bíróság ítélkezési gyakorlata által alkalmazott hatékonyság elvét (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Lengyelország ügyben hozott ítélet 59. pontját és a C-243/10. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2012. március 29-én hozott ítélet 36. pontját).
- 93 A jelen kereset megalapozottságának értékeléséhez így azt kell megvizsgálni, hogy a szóban forgó jogellenes támogatások összegeit a kedvezményezett vállalatok az arra meghatározott határidőn belül visszatérítették-e.
- 94 Bevezetésként meg kell állapítani, hogy a Bíróság előtt fekvő jogvita kizárólag az Indosa részére juttatott és az 1999/509 határozat által a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősített támogatásokra vonatkozik.
- 95 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alkalmazása szempontjából releváns időpont az az időpont, amelyet az a határozat tartalmaz, amelynek a végrehajtása elmulasztását kifogásolják, illetve adott esetben az, amelyet a Bizottság utóbb meghatározott (lásd többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Görögország ügyben 2012. június 28-án hozott ítélet 31. pontját).
- 96 Miként az a jelen ítélet 74–76. pontjában már megállapításra került, a jelen ügy szempontjából releváns időpont a Bizottság által annak 2005. december 16-i levelében meghatározott határidő lejárta, vagyis 2006. január 25-e.

- 97 Márpedig a jelen esetben nem vitás, hogy ez utóbbi időpontban azokat a jogellenes támogatásokat, amelyekben az Indosa részesült, nem térítették vissza e vállalattal. Ami az ügy többi részét illeti, meg kell jegyezni, hogy a jelen ügyben tartott tárgyalás időpontjáig az 1999/509 határozatban említettek közül egyetlen összeg sem került visszatérítésre.
- 98 Az ilyen helyzet nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen az érintett tagállam azon kötelezettségével, hogy az esedékes összegek tényleges visszatérítését kell elérnie, és magától értetődően az említett határozat azonnali és tényleges végrehajtására vonatkozó kötelezettség megsértését képezi.
- 99 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bizottság által az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján benyújtott keresettel szembeni védekezésként a tagállam egyedül a visszatérítetést elrendelő határozat megfelelő végrehajtásának teljes lehetetlenségére alapított érvre hivatkozhat (lásd többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Lengyelország ügyben hozott ítélet 69. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 100 Márpedig a jelen ügyben a Spanyol Királyság nem hivatkozott a végrehajtás eme teljes lehetetlenségére.
- 101 Mindenesetre emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy a végrehajtás teljes lehetetlenségével kapcsolatos feltétel nem teljesül, ha az alperes tagállam azokra a jogi, politikai vagy gyakorlati nehézségekre hivatkozik, amelyekkel az érintett határozat végrehajtása során szembesül, anélkül hogy a támogatások visszatérítettése érdekében az érintett társaságokkal szemben tényleges lépéseket tenne, és a Bizottságnak e határozat végrehajtására olyan alternatív módokat javasolna, amelyek lehetővé tennék e nehézségek leküzdését, másrészt pedig arra, a bizottsági határozat végrehajtása során felmerülő állítólagos belső problémák nem igazolhatják e tagállam uniós jogból eredő kötelezettségeinek be nem tartását (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Lengyelország ügyben hozott ítélet 70. és 72. pontját).
- 102 E körülményekre tekintettel az említett tagállam által védekezésként szolgáltatott azon magyarázatok, amelyek a belső jogrendből adódó nehézségeken alapulnak, semmi esetre sem fogadhatók el az 1999/509 határozat végrehajtása elmulasztásának igazolásaként.
- 103 Ami a Spanyol Királyság által hivatkozott azon körülményt illeti, miszerint az Indosa, illetve a jogutódként helyébe lépő CMD csődöt jelentett, és aktívák hiányában lehetetlenné vált az említett támogatások visszatérítettése, hangsúlyozni kell, hogy amikor jogellenesen kifizetett támogatásokat olyan vállalkozással kell visszatéríteni, amely csődhelyzetben van, vagy amelyet olyan eljárás alá vontak, amelynek célja az aktívák értékesítése és a passzívák kiegyenlítése, a Bíróság már többször kimondta, hogy az a tény, hogy a vállalkozás nehéz helyzetben vagy csődhelyzetben van, nincs kihatással a visszatérítési kötelezettségre (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2012. december 11-én hozott ítélet 71. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 104 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy főszabály szerint a korábbi helyzet visszaállítható, és a jogellenesen kifizetett támogatásokból eredő versenytorzulás kiküszöbölhető az érintett támogatások visszatérítésére vonatkozó követelésnek a követelések jegyzékébe való felvételével (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2012. december 11-én hozott ítélet 72. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 105 Jelen esetben nem vitás, hogy a releváns időpontban, 2006. január 25-én a szóban forgó jogellenes támogatások nem kerültek e jegyzékbe felvételre.
- 106 Figyelemmel a jelen ügy sajátosságaira, valamint a felek által előadott érvekre, ezenfelül pontosítani kell, hogy a Spanyol Királyság állításával ellentétben, még ha a szóban forgó támogatásokkal kapcsolatos követelésnek a hitelezői követelések jegyzékébe való felvétele az előírt határidőn belül meg is történt, e

formaság teljesítése önmagában még nem elegendő az 1999/509 határozat végrehajtására vonatkozó kötelezettség teljesítéséhez és az e támogatások kedvezménye által okozott versenytorzulás megszüntetéséhez.

- 107 Ugyanis, miként azt a Bíróság már több alkalommal kimondta, az érintett támogatások visszatérítésére vonatkozó követelésnek a hitelezői követelések jegyzékébe való felvétele csak akkor elegendő a visszatérítetési kötelezettség teljesítéséhez, ha – olyan esetben, amikor az állami hatóságok nem tudják visszaszerezni a támogatások teljes összegét – a csődeljárás a jogellenes támogatásban részesülő vállalkozás felszámolását, vagyis tevékenységének végleges beszüntetését eredményezi (a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2012. december 11-én hozott ítéletének 104. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 108 Jelen esetben mindenesetre úgy tűnik, hogy 2006. január 25-én még nemcsak hogy az Indosa nem képezte felszámolás tárgyát, de ráadásul tevékenységét a CMD, majd később az Euskomenaje révén tovább folytatták.
- 109 Márpedig, amikor a jogellenes támogatásban részesülő vállalkozás csődbe kerül, és e csődben lévő vállalkozás tevékenységeinek folytatására új társaságot alapítanak, e tevékenység folytatása, mindaddig, amíg az érintett támogatásokat teljes egészében vissza nem térítik, továbbra is fenntartja az azon versenylőny által okozott versenytorzulást, amelyet e vállalkozás a piacon a versenytársaival szemben élvezett. Így az ilyen, újonnan alapított társaság, amennyiben ezen előny az ő javára továbbra is fennáll, a szóban forgó támogatások visszatérítésére kötelezhető. Többek között ez az eset áll fenn akkor, ha megállapításra kerül, hogy e társaság továbbra is ténylegesen élvezi az említett támogatások kedvezményéhez kötődő versenylőnyt, különösen amikor az a felszámolás alatt álló társaság eszközeit anélkül szerzi meg, hogy ennek ellenértékéért a piaci feltételeknek megfelelő árat fizetne, vagy ha e társaság alapításának az volt a célja, hogy megkerülje az említett támogatások visszatérítésére vonatkozó kötelezettséget. Ez különösen érvényes akkor, ha a piaci feltételeknek megfelelő ár megfizetése nem lenne elegendő a jogellenes támogatások révén szerzett versenylőny semlegesítéséhez. Az előbbi megállapítások értékéből egyébként semmit sem von le a Spanyol Királyság által fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben 2011. november 17-én hozott ítélet (a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2012. december 11-én hozott ítélet 106. és 108. pontja).
- 110 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a jelen esetben a Spanyol Királyság nem fogadott el az előírt határidőn belül semmiféle olyan jellegű intézkedést, amely a szóban forgó jogellenes támogatások visszatérítését biztosította volna.
- 111 Egyrészt a Baszkföldi Autonóm Község csak 2010. december 3-án terjesztett elő kérelmet a CMD csődeljárása keretében a jogellenes támogatások visszatérítésére vonatkozó követelés egy részének a hitelezői követelések jegyzékébe való felvétele iránt. Ezenkívül, miként az a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2012. december 11-én hozott ítélet 23. és 73. pontjából kiderül, az ezen a jogcímen bejelentett követelés a 91/1 határozat által jogellenesnek minősített támogatásokra vonatkozott, miközben a jelen peres eljárás az 1999/509 határozatban említett támogatásokra vonatkozik.
- 112 Másrészt az említett autonóm község csak 2011. március 3-án terjesztett elő kérelmet a Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao előtt az iránt, hogy az rendelje el az Euskomenaje által a CMD létesítményeiben folytatott tevékenység beszüntetését.
- 113 Az előbbieket egészére való figyelemmel tehát meg kell megállapítani, hogy a Spanyol Királyság jogszerűen nem állíthatja, hogy végrehajtotta volna az 1999/509 határozatot, és így a Bizottság által benyújtott keresetet teljes egészében megalapozottnak kell minősíteni.

- ¹¹⁴ Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Spanyol Királyság – mivel az Indosa tekintetében az előírt határidőn belül nem tette meg az 1999/509 határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket – nem teljesítette az EUMSZ 288. cikk negyedik bekezdéséből, valamint az e határozat 2. és 3. cikkéből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

- ¹¹⁵ Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság kérte a Spanyol Királyság költségek viselésére való kötelezését, és mivel ez utóbbi pervesztes lett, ezért őt kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Spanyol Királyság – mivel az arra megállapított határidőn belül az Industrias Domésticas, SA tekintetében nem tette meg a Spanyolország által a Magefesa-csoport vállalkozásai és jogutódjai javára nyújtott támogatásról szóló, 1998. október 14-i 1999/509/EK bizottsági határozatnak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket – nem teljesítette az EUMSZ 288. cikk negyedik bekezdéséből és az említett határozat 2. és 3. cikkéből eredő kötelezettségeit.**
- 2) A Bíróság a Spanyol Királyságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások